

РЕШЕНИЕ

№ 11107

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **968** по описа за **2026** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба на М. Т. Д., чрез адв. И. Б., срещу Решение № 3729/16.10.2025г. постановено по нахд № 2423/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-007025/03.04.2024г. издадено от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700,00 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Сочи, че фактическите установявания са неправилни, като е налице разминаване по тях в АУАН и НП. Иска се отмяна на атакуваното решение и отмяна на процесното НП. Алтернативно моли, НП да бъде изменено, а наложеното с него наказание да бъде намалено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не се представлява. В представени писмени бележки от 04.03.2026г. чрез упълномощен представител се излагат подробни съображения за неоснователност и необоснованост на жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 3729/16.10.2025г. постановено по нахд № 2423/2025г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 05.03.2024г. в 20:44 часа, в [населено място] по [улица], с посока на движение от Софийски околоръстен път към [улица]до № 421, касаторът управлявал лек автомобил. С техническо средство АТСС CORDON-M2 със сериен № 1192, заснемащо и записващо дата, час, скорост и рег. № на МПС, е установено движение на лекия автомобил с превишена скорост 105км/ч след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача от 109 км/ч, при ограничение на разрешената скорост до 50 км/ч.

СРС е кредитирал изцяло свидетелските показания и писмените доказателства и е приел за установено мястото на извършване на нарушението, датата и часа на заснемане на нарушението, измерената скорост на движение, местоположението на автоматизираната система за измерване и извършителят.Отчел е, че актосъставителят и органът са извадили 4 км./ч от измерената скорост в полза на нарушителя, с което са гарантирани правата му в максимална степен. При тези установявания и предвид разпоредбата на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП районният съд е приел, че правилно са определени по вид и размер наложените с оспореното НП наказания – глоба и лишаване от правоуправление.

Настоящият съд намира, че фактическата обстановка е правилно установена от районния съд и че направените правни изводи са обосновани и правилни.

Възраженията на касатора се свеждат до това, че не е разбрал, че е превишил разрешената скорост и че размерът на наложените му наказания е завишен, поради това, че е таксиметров шофьор и има голяма нужда да упражнява професията си.

Съгласно чл.20, ал.1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, поради което твърдението на касатора, че не е знаел, че е превишил скоростта на движение не е основание за отпадане на административнонаказателната му отговорност. Обстоятелството, че е таксиметров шофьор изисква непрекъснато контролиране на мпс-то в много по-голяма степен от обичайната предвид осъществяваната дейност.

С разпоредбата на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП размерът на наказанието лишаване от правоуправление е фиксиран на три месеца, а глобата е 700,00 лв., който размер се увеличава за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h с 50 лв.. В случая глобата не е завишена на 750,00 лв., съобразно разпоредбата на т.6 на чл.182, ал.1 от ЗДвП и на касатора е наложена глоба в размер на 700,00 лв., което е благоприятно обстоятелство. При тези факти основания за намаляване на размера на наказанията не са налице. Правилно районният съд е установил и че случаят не е маловажен.В тази връзка следва да се имат предвид и многобройните влезли в сила

фишове и НП, отразени в приложена в преписката Справка картон на водача.

От изложеното следва, че предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Оспореното решение следва да бъде оставено в сила. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски в размер на 41,00 евро за юрисконсултска защита.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3729/16.10.2025г., постановено по нахд № 2423/2025г. по описа на Софийски районен съд, 17-ти състав.

ОСЪЖДА М. Т. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 41,00 евро, разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: